1963
ନଭେମ୍ବର 8

ସାଧାରଣ ପରିଚାଳକ, ଭିଲାଇ ଇସ୍ପାତ ପ୍ରକଳ୍ପ, ଭିଲାଇ

ବନାମ

ଇସ୍ପାତ ଶ୍ରମିକ ସଂଘ, ଭୋପାଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକର, କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ ଏବଂ

କେ. ସି. ଦାସ ଗୁପ୍ତା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ - ପ୍ରମାଣନ - ପ୍ରମାଣନ ଅଧିକାରୀଙ୍କର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର - ଶିଳ୍ପ ନିଯୁକ୍ତି (ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ) ଅଧିନିୟମ, (1946 *ର ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା* 20) *- ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଶିଳ୍ପ ଶ୍ରମିକ (ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ) ଅଧିନିୟମ* (1959 *ର M.P. ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା* 19) *- ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଶିଳ୍ପ ଶ୍ରମିକ (ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ) ଅଧିନିୟମ* (1961 *ର M.P. ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା* 26) *- ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଶିଳ୍ପ ଶ୍ରମିକ (ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ) ଅଧିନିୟମ* (1962 *ର M.P. ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା* 5) *ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମ* (1958 *ର M.P. ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା* 3), *ଧାରା* 25 *- ସି. ପି. ଏବଂ ବେରାର ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଏବଂ ମୀମାଂସା ଅଧିନିୟମ* (1947 *ର ସଂଖ୍ୟା* 22)

ପ୍ରମାଣନ ନିମନ୍ତେ ଶିଳ୍ପ ନିଯୁକ୍ତି (ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ) ଅଧିନିୟମ, 1946 ଅଧୀନରେ 9 ଜୁନ୍, 1960 ରେ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରମାଣନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶର ଖସଡାକୁ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଶିଳ୍ପ ଶ୍ରମିକ (ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ) ଅଧିନିୟମ, 1959 ଏହି ଶିଳ୍ପ ଏବଂ ଶିଳ୍ପ ନିଯୁକ୍ତି (ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ) ଅଧିନିୟମ, 1946 ରେ ଲାଗୁ ହେଉଥିଲା, ପ୍ରମାଣନ ଅଧିକାରୀଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନଥିଲା ବୋଲି ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଥିଲେ । ଏହି ଆପତ୍ତିକୁ ନାକଚ କରି, 6 ଅଗଷ୍ଟ, 1962 ରେ ପ୍ରମାଣନ ଅଧିକାରୀ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶର ଖସଡାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ । ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶସ୍ଥିତ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଯିଏ ଏହି ଆପତ୍ତିକୁ ବଜାୟ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ଅଧିକାରିତା ନଥିବାରୁ, ପ୍ରମାଣନ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରି ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନରେ:

ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ: ଯଦିଓ 9 ଜୁନ୍, 1960 ରେ, ଯେତେବେଳେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରମାଣନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଖସଡା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରମାଣନ ଅଧିକାରୀଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନଥିଲା, 6 ଅଗଷ୍ଟ, 1962 ପୂର୍ବରୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅଧିକାରୀ ଜଣକ ଅଧିକାରିତା ହାସଲ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିବା ଆଦେଶ ପାରିତ

କରିଥିଲେ । ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡିକୁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ତାରିଖରେ ପ୍ରମାଣନ ଅଧିକାରୀଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରମାଣନକୁ କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ଅସିଦ୍ଧ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅଧିକାରୀ ଅଧିକାରିତା ହାସଲ କରିବାର ତୁରନ୍ତ ପରେ ଆବେଦନକୁ ନବୀକରଣ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଯାହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣନ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକାରିତା ଜାରି ରହିବା ହେତୁ ପ୍ରମାଣନର ଅଧିକାରିତା ଜାରି ରହିବ ଏବଂ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ ।

ମ୍ୟୁନିସିପାଲ ବୋର୍ଡ, ପୁଷ୍କର ବନାମ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ରାଜସ୍ଥାନ, [1963] Supp. 2 S.C.R. 373, କୁ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1963 ର 764 ରୁ 766 ।

ଯଥାକ୍ରମେ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2/E.S.O./1962, 3/E.S.O./1962 ଏବଂ 4/E.S.O./1962 ରେ ଇନ୍ଦୋରସ୍ଥିତ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଶିଳ୍ପ ଅଦାଲତର 16 ନଭେମ୍ବର, 1962 ତାରିଖର ଆଦେଶରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ, *ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର-ଜେନେରାଲ ଏସ୍. ଭି. ଗୁପ୍ତେ, ୱାଇ. କୁମାର ଏବଂ ଆର୍. ଏଚ୍. ଧେବର* ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ, *ଆଇ. ଏନ୍. ଶ୍ରଫ୍* (ସି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 746/63ରେ) ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ, *ଏମ୍. କେ. ରାମମୂର୍ତ୍ତି, ଆର୍. କେ. ଗର୍ଗ, ଏସ୍. ସି. ଅଗ୍ରୱାଲ* ଏବଂ *ଡି. ପି. ସିଂହ* (ସି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 756/63ରେ) ।

8 ନଭେମ୍ବର,1963 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସ ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - ଶିଳ୍ପ ନିଯୁକ୍ତି (ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ) ଅଧିନିୟମ, 1946, ଏହାପରେ "କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଅଧିନିୟମ" ଭାବରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ, ଅଧୀନରେ ପ୍ରମାଣନ ଅଧିକାରୀ ଥିବା ଶ୍ରୀ ଆଇ. ବି. ସାନ୍ୟାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ଆଦେଶରୁ, ତିନୋଟି ଆବେଦନରେ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ତିନୋଟି ଆବେଦନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି । ଅଗଷ୍ଟ 6,1962 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏହି ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଭିଲାଇ ଇସ୍ପାତ ପ୍ରକଳ୍ପର ସାଧାରଣ ପରିଚାଳକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଖସଡାକୁ ଶ୍ରୀ ସାନ୍ୟାଲ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ । ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବେ

ଉପସ୍ଥିତ ତିନି ସଂଘ ସମେତ ଅନେକ ସଂଘ ତରଫରୁ, ଏକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଶିଳ୍ପ ଶ୍ରମିକ (ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ) ଅଧିନିୟମ, 1959 ଏହି ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଅଧିନିୟମ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ଶ୍ରୀ ସାନ୍ୟାଲଙ୍କର ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନାହିଁ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସାନ୍ୟାଲ ଏହି ଆପତ୍ତିକୁ ନାକଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ଦର୍ଶା ଯାଇଥିଲା, 6 ଅଗଷ୍ଟ 1962 ରେ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶର ଖସଡାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରି ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ । ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶସ୍ଥିତ ଶିଳ୍ପ ଅଦାଲତ, ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରମାଣନ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଘ ଗୁଡ଼ିକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ତଥାପି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାରେ ଶ୍ରୀ ସାନ୍ୟାଲଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନାହିଁ ଏବଂ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଶ୍ରମ ଆୟୁକ୍ତ ହିଁ ଏଗୁଡିକ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଆବେଦନଗୁଡିକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରି, କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନଥିବାରୁ ଶିଳ୍ପ ଅଦାଲତ ପ୍ରମାଣନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରି ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପରେ ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ, ଏହା ଆଉ ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ 9 ଜୁନ୍, 1960 ରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରମାଣନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ, ଅଧିକାରୀଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନଥିଲା ଏବଂ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଶ୍ରମ ଆୟୁକ୍ତର ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାର ଅଧିକାରିତା ଥିଲା ବୋଲି ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଖସଡା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସାନ୍ୟାଲ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ପ୍ରମାଣିତ କରି ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ତାହାର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଶିଳ୍ପ ନିଯୁକ୍ତି (ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ) ଅଧିନିୟମକୁ ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଅଧିନିୟମ ଏହି ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ଏହି ପ୍ରମାଣନ ଅଧିକାରିତା ବିହୀନ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆମର ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ପ୍ରମାଣନର ପ୍ରକୃତ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରମାଣନ ଅଧିକାରୀ ଭାବରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସାନ୍ୟାଲ୍ ଅଧିକାରିତା ହାସଲ କରିଥିଲେ, ତେବେ ପ୍ରମାଣନକୁ ଅସିଦ୍ଧ ବୋଲି କେବଳ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦାଖଲ ହେବା ତାରିଖରେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନଥିଲା । *(ମ୍ୟୁନିସିପାଲ ବୋର୍ଡ, ପୁଷ୍କର* ବନାମ *ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ*

1963
ସାଧାରଣ ପରିଚାଳକ, ଭିଲାଇ ଇସ୍ପାତ ପ୍ରକଳ୍ପ, ଭିଲାଇ
ବନାମ
ଇସ୍ପାତ ଶ୍ରମିକ ସଂଘ, ଭୋପାଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସ ଗୁପ୍ତା

ପ୍ରାଧିକରଣ, ରାଜସ୍ଥାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ[1]*ଦ୍ୱାରା* ଆଇନରେ ସ୍ଥିତି ହେଉଛି ଯେ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶର ପ୍ରମାଣନ ପାଇଁ ଆବେଦନ, ଯଦିଓ ଏହା କରାଯାଇଥିବା ସମୟରେ ଅବୈଧ ଥିଲା କାରଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ଅଧିକାରିତା ହାସଲ କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଏହା ଏକ ବୈଧ ଆବେଦନ ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଏକ ଉପାୟରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଅଧିକାରୀ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅଧିକାରିତା ହାସଲ କରିବାର ତୁରନ୍ତ ପରେ ଆବେଦନକୁ ନବୀକରଣ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ପ୍ରମାଣନ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଅଧିକାରିତା ଜାରି ରହିଥିବାରୁ, ଅଧିକାରିତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣନ ସହ ରହିବ ଏବଂ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ । ତେଣୁ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ପରୀକ୍ଷଣ ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ହେଉଛି: ପ୍ରମାଣନ ତାରିଖ ଅର୍ଥାତ୍, 6 ଅଗଷ୍ଟ, 1962 ପୂର୍ବରୁ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଭିଲାଇ ଇସ୍ପାତ ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ପ୍ରମାଣନ ଅଧିକାରୀ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ ।

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଏହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଯେ ସେହି ତାରିଖରେ, ଅର୍ଥାତ୍, 6 ଅଗଷ୍ଟ, 1962ରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଅଧିନିୟମ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଶିଳ୍ପ ନିଯୁକ୍ତି ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଅଧିନିୟମ ଭିଲାଇ ଇସ୍ପାତ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା କି । ଏପ୍ରିଲ 23, 1946 ରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ, ଶିଳ୍ପ ନିଯୁକ୍ତି ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଅଧିନିୟମ, 1946 କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଏହାର କିଛି ସମୟ ପରେ ସି. ପି. ଏବଂ ବେରାର ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଏବଂ ମୀମାଂସା ଅଧିନିୟମ, 1947 ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ସମଗ୍ର ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥିଲା । କେବଳ ଅଧିସୂଚନାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରୂପେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କେତେକ ଶିଳ୍ପ ବ୍ୟତୀତ, ଯାହା ଏହି ଧାରାଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲା, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ସମସ୍ତ ଶିଳ୍ପରେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 ରୁ 61 କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଅଧିସୂଚନା 20 ନଭେମ୍ବର 1947 ରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । 22 ଜୁଲାଇ, 1958ର ଆଉ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ଏହି ପ୍ରଥମ ଅଧିସୂଚନାକୁ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସଂଶୋଧନର ପରିଣାମ ଏହା ଥିଲା ଯେ 1 ଅଗଷ୍ଟ, 1958 ରୁ ଭିଲାଇସ୍ଥିତ ଇସ୍ପାତ ଶିଳ୍ପରେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 ରୁ 61 ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା । 1959ରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ଏକ ପୃଥକ ଅଧିନିୟମ, ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା 1959 ର XIX ପାରିତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଶିଳ୍ପ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମାମଲା ସହିତ ଜଡିତ । ଏହା ସି. ପି.

(1)[1963] Supp. 2 S.C.R. 373.

1963
ସାଧାରଣ ପରିଚାଳକ, ଭିଲାଇ ଇସ୍ପାତ ପ୍ରକଳ୍ପ, ଭିଲାଇ
ବନାମ
ଇସ୍ପାତ ଶ୍ରମିକ ସଂଘ, ଭୋପାଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସ ଗୁପ୍ତା

ଏବଂ ବେରାର ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଏବଂ ମୀମାଂସା ଅଧିନିୟମ, 1947ର ଧାରା 30କୁ ରଦ୍ଦ କରିଥିଲା । ଏହାର ପରିଣାମ ଏହା ଥିଲା ଯେ 1959ର ଅଧିନିୟମ XIX କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ଦିନଠାରୁ, ଅର୍ଥାତ 31 ଡିସେମ୍ବର 1960ରୁ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ସି. ପି. ଏବଂ ବେରାର ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଏବଂ ମୀମାଂସା ଅଧିନିୟମ, 1947ର ଧାରା 30 ଆଉ ବଳବତ୍ତର ନଥିଲା ।

ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶର ପ୍ରମାଣୀକରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ 1959 ର ଅଧିନିୟମ XIX ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଭିଲାଇ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନଥିଲା କାରଣ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପାଇଁ, ଯେଉଁଥିରେ 20 କିମ୍ବା ଅଧିକ ଶ୍ରମିକ ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରୁଥିବା ଅନ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଶ୍ରେଣୀ କିମ୍ବା ଶ୍ରେଣୀଗୁଡିକ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଅଟେ ବୋଲି ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା ବେଳେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 1, ଉପ-ଧାରା 3କୁ ଏକ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅଧୀନରେ ଏହି ଶବ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା:

> "ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କିମ୍ବା ରେଳ ପ୍ରଶାସନ କିମ୍ବା ଖଣି କିମ୍ବା ତୈଳ-କ୍ଷେତ୍ର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଥିବା କୌଣସି ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମତି ବ୍ୟତୀତ ଏହା ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ।"

ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, ଏହି ଅଧିନିୟମକୁ, 1959 ର ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଅଧିନିୟମ XIX, ଭିଲାଇରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଏହି ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିଲା । ଏଥି ସହିତ, ଏହା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ତର୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନାହିଁ ଯେ ଭିଲାଇସ୍ଥିତ ଇସ୍ପାତ ଶିଳ୍ପ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଏକ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇ ଏକ କ୍ଷୀଣ ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଭିଲାଇରେ ଥିବା ଇସ୍ପାତ ଶିଳ୍ପ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ନଥିଲା । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସାନ୍ୟାଲ କିମ୍ବା ଶିଳ୍ପ ଅଦାଲତ ସମ୍ମୁଖରେ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉତ୍ଥାପନ ହୋଇଥିବା ପରି ମନେ ହେଉନାହିଁ । ତେଣୁ, ଏଠାରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇବାକୁ ଆମେ ଅନୁମତି ଦେଇନାହୁଁ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 22 ଜୁଲାଇ, 1958 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଧିସୂଚନାରେ, ସେହି ସରକାର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିବୃତ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ ଭିଲାଇସ୍ଥିତ ଇସ୍ପାତ ଶିଳ୍ପ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଚାଲିଥିଲା । ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଏହି ବିବୃତ୍ତି ସଠିକ୍ ଥିଲା ବୋଲି ଅନୁମାନ କରିବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଆମେ ଭାବୁଛୁ । ତେଣୁ ଏହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ 1959ର ଅଧିନିୟମ XIX ର

ଧାରା 1, ଉପ-ଧାରା 3ର ପରନ୍ତୁକର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଭିଲାଇସ୍ଥିତ ଇସ୍ପାତ ଶିଳ୍ପ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଥିବା ଏକ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଥିଲା ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମତିର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଏହା ଭିଲାଇସ୍ଥିତ ଇସ୍ପାତ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୋଇନଥିଲା । ତେଣୁ 31 ଡିସେମ୍ବର, 1960 ରେ ଏବଂ ତା'ପରେ, 1947 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 କିମ୍ବା 1959 ର ଅଧିନିୟମ XIX ଭିଲାଇ ଇସ୍ପାତ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୋଇନଥିଲା । ତେଣୁ 31 ଡିସେମ୍ବର, 1960 ରେ ଏବଂ ତା'ପରେ, 1946 ର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଭିଲାଇ ଇସ୍ପାତ ଶିଳ୍ପ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ଏହି ଉପସଂହାରରୁ ବାହାରିଯିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

25 ନଭେମ୍ବର, 1961 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ସ୍ଥିତି ବଳବତ୍ତର ରହିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ 1959ର XIX ଅଧିନିୟମକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1961ର ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଅଧିନିୟମ XXVI, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଅଧିନିୟମ, 1961 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପ୍ରତୀତ ହେବ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଭିଲାଇ ଇସ୍ପାତ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଥିଲା କାରଣ 1959 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 1, ଉପ-ଧାରା 3ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭଳି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏଥିରେ ନଥିଲା । ତେବେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା 1961ର XXVIକୁ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଅଧିନିୟମ 1962 ର 5 ଦ୍ୱାରା 1962 ରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା । 1961 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2ର ଉପ-ଧାରା 1ରେ ଏହି ସଂଶୋଧନକାରୀ ଅଧିନିୟମ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସଂଲଗ୍ନ କରିଥିଲା:-

> "ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କିମ୍ବା ରେଳ ପ୍ରଶାସନ କିମ୍ବା ଖଣି କିମ୍ବା ତୈଳ କ୍ଷେତ୍ର ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଅଧୀନରେ ପରିଚାଳିତ କୌଣସି ଉଦ୍ୟୋଗରେ ଏହା ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ।"

ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଏହା ଥିଲା ଯେ 1961 ର ଅଧିନିୟମ XXVI, ଯାହା 25 ନଭେମ୍ବର, 1961 ରେ ଭିଲାଇ ଇସ୍ପାତ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା, 29 ଏପ୍ରିଲ୍, 1962 ରେ, ଯେତେବେଳେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ସଂଶୋଧନ ଆଇନକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେଇଥିଲେ, ଭିଲାଇ ଇସ୍ପାତ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଏହି ତାରିଖ ପରେ ସ୍ଥିତି ପୁଣି ସେହିପରି ହୋଇଯାଇଥିଲା ଯେପରି 1961ର ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଅଧିନିୟମ 26 କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାର ତୁରନ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍, ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଅଧିନିୟମଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ଭିଲାଇ ଇସ୍ପାତ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନଥିଲା । ତେଣୁ, 1962ର ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଅଧିନିୟମ V କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ

1963
ସାଧାରଣ ପରିଚାଳକ, ଭିଲାଇ ଇସ୍ପାତ ପ୍ରକଳ୍ପ, ଭିଲାଇ
ବନାମ
ଇସ୍ପାତ ଶ୍ରମିକ ସଂଘ, ଭୋପାଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସ ଗୁପ୍ତା

ହେବା ଦିନଠାରୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଅଧିନିୟମ ଭିଲାଇ ଇସ୍ପାତ ଶିଳ୍ପ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ଉପନୀତ ହୋଇଛୁ ଯେ 6 ଅଗଷ୍ଟ, 1962ର, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରମାଣନ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା, କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଭିଲାଇ ଇସ୍ପାତ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶକୁ ପ୍ରମାଣୀକୃତ କରିବାକୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରମାଣନ ଅଧିକାରୀ କ୍ଷମତାପନ୍ନ ହୋଇସାରିଥିଲେ ।

ଶିଳ୍ପ ଅଦାଲତ ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ରଖିଥିଲେ ଯେ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ 1947 ଅଧିନିୟମକୁ 1959 ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା 31 ଡିସେମ୍ବର, 1960 ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ତେବେ ଏହା ଏହି ମତପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ 22 ଜୁଲାଇ, 1958 ର ଅଧିସୂଚନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ 1959 ଅଧିନିୟମରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରକ୍ଷାକାରୀ ଖଣ୍ଡ ନ ଥିବାରୁ, ଭିଲାଇ ଇସ୍ପାତ ଶିଳ୍ପ ଉପରେ 1947 ର ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଅଧିସୂଚନା ପରବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସି ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ବାତିଲ ହୋଇନଥିବାରୁ ଏହା ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 ଅନୁଯାୟୀ ଭିଲାଇ ଇସ୍ପାତ ଶିଳ୍ପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ରହିଥିଲା । ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25ର ପ୍ରଭାବକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହା ଭିଲାଇ ଇସ୍ପାତ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ବୋଲି ଏହାର ଉପସଂହାରକୁ ଆଧାର କରିଥିଲା ।

ଆମର ମତ ଏହା ହେଉଛି ଯେ 1947 ଅଧିନିୟମ ରଦ୍ଦ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଉକ୍ତ ଅଧିସୂଚନାକୁ ସଂରକ୍ଷିତ କରିପାରିନଥିଲା । ସେହି ଧାରାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି:-

> "ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ନିୟମ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ହୋଇଛି ଏବଂ ସଂଶୋଧନ ସହିତ କିମ୍ବା ବିନା ସଂଶୋଧନରେ ଏକ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପୁନଃ ଅଧିନିୟମିତ ହୋଇଛି, ତେବେ, ଅନ୍ୟଥା ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପ୍ରତ୍ୟାହୃତ ଆଇନ ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କିମ୍ବା ଜାରି ହୋଇଥିବା କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତି, ବିଜ୍ଞପ୍ତି, ଆଦେଶ, ଯୋଜନା, ନିୟମ, ବିନିୟମ, କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ କିମ୍ବା ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ନିୟମାବଳୀ, ଯେତେଦୂର ଏହା ପୁନଃ ପ୍ରଣୟିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ, ବଳବତ୍ତର ରହିବ, ଏବଂ ଏହିପରି ପୁନଃ ପ୍ରଣୟିତ ଆଇନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କିମ୍ବା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତି, ବିଜ୍ଞପ୍ତି, ଆଦେଶ, ଯୋଜନା, ନିୟମ, ବିନିୟମ, କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ କିମ୍ବା ଆନୁଷଙ୍ଗିକ

1963

ସାଧାରଣ ପରିଚାଳକ, ଭିଲାଇ ଇସ୍ପାତ ପ୍ରକଳ୍ପ, ଭିଲାଇ
ବନାମ
ଇସ୍ପାତ ଶ୍ରମିକ ସଂଘ, ଭୋପାଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସ ଗୁପ୍ତା

ନିୟମାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ୍ରମଣ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପରି ପୁନଃ ପ୍ରଣୟିତ ନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କିମ୍ବା ଜାରି ହୋଇଥିବାର ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଆମକୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଏହି ନୂତନ ଅଧିନିୟମ - ପୁନଃ ଅଧିନିୟମିତ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ - ଭିଲାଇ ଉପରେ ଲାଗୁ ହେଉନଥିବାରୁ, ଯାହା ପୁରୁଣା ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପୂର୍ବରୁ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, 1959ର ଅଧିନିୟମ XIXର ଧାରା 1, ଉପ-ଧାରା 3ର ପରନ୍ତୁକର ପ୍ରଭାବ ନୂତନ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ ସହିତ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ଅସଙ୍ଗତ ଥିଲା । ତେଣୁ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 କୌଣସି ରୂପେ ଲାଭଦାୟକ ନଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଅଧିସୂଚନାକୁ ସଂରକ୍ଷିତ କରିପାରିନଥିଲା ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡିକ ପାଇଁ, ଆମେ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଛୁ ଯେ ଯଦିଓ 9 ଜୁନ୍, 1960 ରେ, ଯେତେବେଳେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରମାଣନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଖସଡା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରମାଣନ ଅଧିକାରୀଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନଥିଲା, 6 ଅଗଷ୍ଟ, 1962 ପୂର୍ବରୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅଧିକାରୀ ଜଣକ ଅଧିକାରିତା ହାସଲ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିବା ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ ।

ତେଣୁ, ଆମେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରୁଛୁ, କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶର ପ୍ରମାଣୀକରଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଘଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଆବେଦନରେ ଉତ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରିନାହାନ୍ତି, ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି କରାଯିବ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଉତ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପରେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ସମାଧାନ କରାଯିବ ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା । ମାମଲାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଆଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଏହି ଅଦାଲତରେ ପକ୍ଷମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବେ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

1963
ସାଧାରଣ ପରିଚାଳକ, ଭିଲାଇ ଇସ୍ପାତ ପ୍ରକଳ୍ପ, ଭିଲାଇ
ବନାମ
ଇସ୍ପାତ ଶ୍ରମିକ ସଂଘ, ଭୋପାଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସ ଗୁପ୍ତା

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ